

19. novembra 2020

Telo Kataríny zostáva v Reuilly

Pri zomrelej Kataríne sa sestry striedali v modlitbe až do rána. Ráno 1. januára 1877 letel chýr: zomrela sestra Katarína! Zavolali fotografa, aby si zachovali jej tvár. Dali ju odfoť aj v seminárskom čepci, ako vyzerala, keď videla Pannu Máriu. Ľudia začali húfne prichádzať do ústavu Enghien. Z celej štvrte Reuilly, aj z materinca. Bolo ich potrebné usmerňovať. Prinášali si ružence, medaily a dotýkali sa nimi tela nebohej.

Neter Antoinette vravela: „*Tí ľudia tuším vychádzajú spod zeme!*“ Komunita sa nechcela zmieriť s myšlienkou, že Katarínu pochovajú v cintoríne. Dve sestry šli do materinca oznámiť Katarínino úmrtie. Odvážne, i keď so strachom oznámili, že by ju chceli pochovať v Reuilly.

Sestra Geoffre bola tým nadšená a prisľúbila žiadosť vybaviť. Keď odpoľudnia prišli predstavení z materinca, oznámili prekvapenej sestre Dufés: „*Dobre! Dávame dovolenie podniknúť potrebné kroky, aby ste si ju mohli nechať u vás.*“ Sestra Dufés o ničom nevedela, ale pochopila. Pozrela na dve previnilé a povedala: „*Dobre! Keď ste zhrešili, robte pokánie! Poverujem vás zariadiť všetko potrebné!*“ Policajný komisár nemohol dať súhlas, ale im poradil: „*Veď máte známosti na Elizejských poliach!*“ Hneď bežali za pani Maršalkou. Osobne telefonovala policajnému prefektovi a povolenie dostali. V r. 1873 bol za prezidenta republiky zvolený maršal Mac-Mahon. Jeho manželku familiárne volali pani Maršalka. Táto statočná žena, veľkodušná a diskrétna, prichádzala k sestrám bez strojenosti. Povedali jej aj tajomstvo, ktorá sestra mala videnia. Raz jej chcela sestra Dufés ukázať Katarínu. Katarína si to uvedomila, ale tentoraz neutiekla. Potrebovala totiž 60 frankov pre istú chudobnú ženu na zaplatenie nájomného. Pani Maršalka jej ich dala hneď. Bola veľkou dobrodinkou sestier a ústavu Enghien. Ona zaplatila aj výdavky za 3 rakvy: jedľovú, olovenú a vrchnú dubovú. To bolo potrebné, aby vyhoveľi hygienickým predpisom.

Sestra Dufés rozpráva: „*Bol prvý január večer. Už som si nevedela dať rady s ťažkosťami. Povedala som sestrám: 'Modlime sa!' Ony celú noc vrúčne prosili Nepoškvrnenú, aby nám nedovolila vziať mŕtve telo našej spolusestry. Ja som celú noc premýšľala, kde by bolo vhodné miesto. Zrazu som o 4. hodine pri údere zvona jasne počula: 'Hrobka je pod kaplnkou v Reuilly.'*“ Staviteľ chcel zasypať tú zbytočnú jamu uprostred dvora hlbokú 1,5 m. Nevedno prečo to nedovolili. Jama sa stala vhodnou na uloženie rakvy. (O tejto jame sa hovorí 16. novembra)

Bez hriechu počatá Panna Mária, oroduj za nás, ktorí sa k tebe utiekame.